

BREVFYNDIGHETER

Anno: Okänt. (Merparten troligen kring 2012, men kan ha betydligt äldre rötter.)

Fyndplats: Hembygdsgården Lerkrogen 2012

Tillhör: Den som läser.

Hösten 2012 inträffade en besynnerlig händelse på vinden i den gamla hembygdsgården Lerkrogen i Älvsjö söder om Stockholm.

Inom ramen för konstprojektet ÄGD intog den litterära gestalten Barkman fysisk gestalt och träffade besökare i vad som populärt men något missvisande brukas kallas irl (in real life). Under åtta dygn upprättade karaktären ett kontor på vinden i den byggnad som en gång legat nedpackad men återuppförts 1986 i trogen "imitation" av "originalet" från åren omkring 1661.

Detta återuppförande 1986 möjliggjordes tack vare det mänskliga minnet samt överförandet av information över generationsgränser – kort sagt; språket. På vindskontoret arbetade Barkman i oktober 2012 med att omsortera diverse dokument. (Detta arbete kan du läsa mer om på konstprojektets ÄGD:s hemsida från 2012.) Eftersom Barkman är en litterär gestalt blev den zon som upprättades på vindskontoret genom hans närvaro ofrånkomligen ett utrymme i en bok, det vill säga; ett gränsländ mellan verklighet och fiktion. Denna boks kapitel aktiverades genom att besökare på Lerkrogen – en åt gången - gick upp för trappan till vinden och steg in. Väl där började händelserna i det aktuella kapitlet utspela sig. I alla dessa omkring 60 kapitel var alltså besökaren lika deltagande och medskapande som Barkman själv. De var också, under den stund de spenderade med karaktären i lika hög grad som han, litterära gestalter. En hel del ord kom att yttras under den åtta dygn långa perioden på vindskontoret hemsökt av ett vitt varierande persongalleri. Och ett inte oansenligt antal tecken, ord och meningar från dessa möten printades ner på Barkmans Olympia '66. Vissa ord – nedskrivna såväl som uttalade - "försvann" ur vårt blickfält och befinner sig i för oss än idag okända omloppsbanor. Andra är omsorgsfullt arkiverade av Barkman själv. Några ord och meningar från denna tid befinner sig i ett slags gränsländ mellan nedpräntade och friflygande. Många av dem är ord som besökaren under tiden på Lerkrogen av Barkman ombetts ta med sig ned från vinden för att frilägga ute i den så kallade "verkligheten" utanför berättelsen, då han själv saknade möjlighet att träda utanför berättelsen och vinden. Dessa ord kan anas som färglösa inskriptioner på de ark som presenteras under ÄGD 2013 på Studio 44 under perioden 2013.03.08 – 2013.04.06.

Om Barkman:

Vanligtvis uppehåller sig den tämligen folkskygga karaktären i huvudsak på det världsomspännande datornätverket Internet, men dyker även då och då upp i diverse ljud/installations- och videoverk samt i ett oräkneligt antal mänskliga medvetanden. Till yrket är han skriftställare och arkivarie med flera förnäma universitetstitlar i bland annat konst- och litteraturhistoria samt krypteringskunskap mm från universitet i Znjevdierr. Som vitalkonservativ värnar Barkman med omskakande frenesi om språkets bevarande, vilket han endast ser möjligt till genom ett ständigt omförhandlande samt kompromisslöst upphävande av ägaranspråk i samband med all form av språkutbyte. Just äganderätt i förhållande till språk betraktar Barkman som ett av kommersialismen och den moderna arbetarrörelsens mest idiotiska och vulgära uttryck.

Till sin konstitution är Barkman en litterär gestalt. Detta innebär att hans hemvist enbart finns i språket, något han inte alls motsätter sig eftersom hans absoluta intresse och fatala hängivenhet också råkar gälla just språkliga frågor. Karaktären uppstår som tidigare sagts, i varierande medium och berättelser, men har sin huvudsakliga belägenhet i den internationella kollektivromanen: "Oh, May I join the choir invisible of those immortal dead who lives again" där han, tillsammans med karaktärerna Samson Lasko och May Woodhouse utgör det centrala persongalleriet.